

Sfaturi ale Sfântului Josemaría către părinți

În afara dificultăților care pot să fie între părinți și fii, nu sunt rare certurile dintre soț și soție, care de multe ori ajung să compromită serios pacea familiară. Ce i-aș sfătui pe soți?

25.03.2012

În afara dificultăților care pot să fie între părinți și fii, nu sunt rare certurile dintre soț și soție, care de multe ori ajung să compromită

serios pacea familiară. Ce i-aș sfătui pe soți?

Să se iubească. Și să-și dea seama că în timpul vieții vor fi neînțelegeri și dificultăți, care însă, dacă se rezolvă cu naturalețe, vor contribui să facă și mai profundă afecțiunea.

Fiecare dintre noi are temperamentul său, gusturile sale personale, caracterul său – un capriciu, de multe ori –, defectele sale. Fiecare are și părți plăcute ale personalității sale, și pentru aceia – și pentru multe alte rațiuni – ei se pot iubi. Conviețuirea este posibilă când toți depun un efort de a corecta defectele proprii și caută să treacă peste slăbiciunile altora; când este iubire, care învinge și anulează tot ce ar putea părea în mod fals motiv de separare și de divergență. Dacă dimpotrivă se dramatizează contrastele mici și se începe a se dojeni reciproc defectele și greșelile,

pacea este terminată și apare pericolul de a face să moară afecțiunea.

Soții au harul stării lor – harul sacramentului – pentru a practica toate virtuțile umane și creștine ale conviețuirii: înțelegerea, buna dispoziție, răbdarea, iertarea, delicatețea în raportul reciproc.

Important este de a nu se neglija, de a nu se lăsa dominat de nervozitate, de orgoliu sau de manii personale. Pentru a reuși, soțul și soția trebuie să dezvolte propria viață interioară și să învețe de la Sfânta Familie să trăiască cu finețe – pentru un motiv care este în același timp uman și supranatural – virtutea căminului creștinesc. Mai repet încă odată: harul lui Dumnezeu îl au.

Când cineva spune că nu poate suporta aceasta sau aceea și că îi este imposibil să tacă, exagerează pentru a se justifica pe sine. Trebuie să ceară

de la Dumnezeu forța de a domina propria dispoziție, harul de a păstra stăpânirea de sine. Pentru că pericolele unei supărări sunt aproape acestea: se pierde controlul, cuvintele sunt pline de amărăciune, ajung să se ofenseze și, poate involuntar, la a face rău.

Trebuie să învețe să tacă, să aștepte, să spună lucrurile în mod pozitiv, cu optimism. Când el își pierde calmul, este momentul în care ea trebuie să fie deosebit de răbdătoare, pentru ca seninătatea să se întoarcă din nou; și invers. Când afecțiunea este sinceră și se depune efort de a crește și este chiar dificil ca amândoi să se lase dominați de proastă dispoziție în același moment...

Un alt lucru foarte important: să se obișnuiască să se gândească că nu avem niciodată toată dreptatea. Se poate spune de-a dreptul că, în chestiuni de obicei atât de discutabile

cu cât suntem mai siguri că avem toată dreptatea, cu atât mai mult este sigur că nu avem dreptate. Dacă se raționează în acest fel, se reușește simplu la sfârșit să îndreptăm și, dacă trebuie, să cerem iertare, care este cel mai bun mod de a încheia o supărare; și astfel se asigură pacea și afecțiunea. Nu vreau să încurajez cearta; dar este de înțeles că ne certăm uneori cu aceia pe care îi iubim mai mult, pentru că sunt cei care trăiesc în mod obișnuit împreună cu noi. Nu se ceartă sigur cu unchiul din America! Totuși, aceste mici furtuni dintre soți, dacă nu sunt frecvente – și trebuie să facem ca să nu fie –, nu sunt un indiciu de iubire puțină, pot să contribuie la mărirea ei.

În sfârșit un ultim sfat: a nu se certa niciodată în fața copiilor. Pentru a evita acest lucru, va fi suficient ca soțul și soția să se înțeleagă cu un cuvânt, cu o privire, cu un gest. Se

vor certa după, cu mai multă seninătate, dacă nu sunt capabili să facă mai puțin. Pacea conjugală trebuie să fie ambientul familiei, pentru că este condiția indispensabilă pentru o educație profundă și eficace. Cei mici trebuie să vadă în părinți un exemplu de dăruire, de iubire sinceră, de ajutor reciproc, de înțelegere; micile dificultăți din fiecare zi nu trebuie să ascundă realitatea unei afecțiuni capabile de a învinge toate.

Uneori ne luăm prea în serios. Toți ne supărăm din când în când, uneori pentru că este necesar, alte ori pentru că ne lipsește spiritul de mortificare. Important este de a demonstra că aceste supărări nu distrug afecțiunea, știind să restabilească intimitatea familiară cu un surâs. În sfârșit, soțul și soția trebuie să trăiască iubindu-se unul pe alta și iubind pe copiii lor, pentru că astfel îl iubesc pe Dumnezeu.

Colocvii cu Monseniorul Escrivá de Balague, 108.

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/sfaturi-ale-sfantului-josemaria-catre-parinti/>
(26.03.2025)